

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קפ"ב ע"ב

פרשת חקת

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

את המתים. וכי שלמה מלכא משבח למתיא יתיר מן חייא, והא לא אקרי חי אלא מאן דאיהו בארץ קשוט בהאי עלמא, כמה דאת אמר (שמואל ב כג) ובניהו בן יהוידע בן איש חי, והא (בראשית ו' ע"א, קס"ד ע"א, ר"ז ע"ב) אוקמוה חברייא, ורשע דלא אזיל בארץ קשוט אקרי מת, ואיהו משבח למתים מן החיים.

תרגום לעברית

ושבח אני את המתים. וכי שלמה המלך משבח את המתים יותר מהחיים? והרי לא נקרא חי אלא מי שהוא בדרך אמת בעולם הזה, כמו שנאמר (שמואל בכג) ובניהו בן יהוידע בן איש חי, והרי פרשוהו החברים, ורשע שלא הולך בדרך אמת נקרא מת, והוא משבח את המתים מהחיים?

טקסט הזוהר

אלא, ודאי כל מלוי דשלמה מלכא, בחכמתא אתמרו, והא אתמר, ושבח אני את המתים, אילו לא כתיב יתיר, הוה אמינא הכי, אבל פיון דכתיב שפכר מתו, אשתכח מלה אחרא בחכמתא. שפכר מתו: זמנא אחרא אסתלקו מן עלמא, ואתתקן בעפרא, (דאזדמנא די ממנא עליה ומית בחיי עלמא דבגין דיתתקן (ס"א דאזדמנא עליה ותב

בהאי עלמא בגין דיתתקן) (ס'א דממנא עליה ומית בהאי עלמא ואתתקן בעפרא בגין דיתתקן באתר דישתלים זמניה מת הא ודאי דא הוא שבחא משאר מתי עלמא אי תימא אתדן זמנא אחרא בההוא עלמא הא כתיב לא תקום וגו') בתר דאשתלים זמניה מית ודאי הוא שבחא משאר מתי עלמא. אי תימא לא אתדן זמנא אחרא בההוא עלמא, דכתיב לא תקום פעמים צרה) כָּל שָׁפָן דְּהָא קַבִּיל עוֹנָשָׁא זְמָנָא וּתְרִין, וְדָא וְדָא, אֲתֵרִיָּה אֲתֵתְקֵן בְּשִׁבְחָא יִתִּיר מְאִינוֹן חַיִּי, דְּעַד לָא קַבִּילוּ עוֹנָשָׁא.

תרגום לעברית

אָלָא וְדָאֵי כָּל דְּבָרֵי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ בְּחֻכְמָה נֶאֱמָרוּ, וְהָרִי נִתְבָּאָר. וְשִׁבְחָא אֲנִי אֶת הַמֵּתִים, אֲלוֹ לֹא כָּתוּב יוֹתֵר, הִיִּיתִי אוֹמֵר כֹּה. אֲבָל כִּיּוֹן שְׁכָתוּב שְׁכָכָר מֵתוֹ, נִמְצָא דְּבָר אַחֵר בְּחֻכְמָה. שְׁכָכָר מֵתוֹ - זְמַן אַחֵר הִסְתַּלְקוּ מִהָעוֹלָם, וְהִתְתַּקְּנוּ בְּעֶפֶר, (שֶׁהַזְדַּמֵּן הַמִּמְנָה עָלָיו וּמֵת בַּחַיִּי עוֹלָם כַּדִּי שִׁיתֵתְקֵן) (שֶׁהַזְדַּמֵּן עָלָיו וּמֵת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִתְקַן בְּעֶפֶר כַּדִּי שִׁיתֵתְקֵן בְּמָקוֹם שִׁישְׁלָם זְמָנוֹ מֵת הוּא וְדָאֵי, זֶהוּ שִׁבְחָא מִשְׁאָר מִתֵּי הָעוֹלָם. אִם תֹּאמַר לֹא יָדוֹן פַּעַם אַחֲרֵת בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, הָרִי כָּתוּב לֹא תִקְוֶם וְגו') לֹא אַחֲרֵת שְׁנִשְׁלָם זְמָנוֹ מֵת, וְדָאֵי הוּא שִׁבְחָא מִשְׁאָר מִתֵּי הָעוֹלָם. אִם תֹּאמַר לֹא יָדוֹן פַּעַם אַחֲרֵת בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, שִׁכְתוּב לֹא תִקְוֶם פַּעַמִּים צָרָה) כָּל שָׁפָן שְׁזָה קַבִּיל עוֹנָשׁ פַּעַם וּפַעַמִּים, וְזֶה וְדָאֵי מְקוֹמוֹ נִתְקַן בְּשִׁבְחָא יוֹתֵר מֵאוֹתָם חַיִּים שְׁעֵדִין לֹא קַבִּילוּ עוֹנָשׁ.

טקסט הזהור

וְעַל דָּא כְּתִיב וְשִׁבְחָא אֲנִי אֶת הַמֵּתִים שְׁכָכָר מֵתוֹ, דִּיִּיקָא, אֲלִין אִינוֹן חַיִּין, וְאִקְרוּן מֵתִים. מֵאֵי טַעְמָא אִקְרוּן מֵתִים, בְּגִין דְּהָא טַעְמֻּ טַעְמָא דְּמוֹתָא, וְאַף עַל גַּב דְּקִיָּמִי בְּהָאֵי עֲלָמָא, מֵתִים אִינוֹן, וּמִכִּין מִתִּיָּא אֶהְדְּרוּ. וְעוֹד עַל עוֹבְדֵין קְדָמָאִין קִיָּמִין לְאַתְקָנָא,

ואקרונו מתים. מן החיים אשר המה חיים, דעד לא טעמו טעמא דמותא, ולא קבילו עונשיהו, ולא ידעי אי זכאן בההוא עלמא ואי לאו.

תרגום לעברית

ועל זה כתוב ושבח אני את המתים שכבר מתו, דוקא. אלה אותם חיים, ונקראים מתים. מה הטעם נקראים מתים? משום שהרי טעמו טעם המות. ואף על גב שעומדים בעולם הזה, הם מתים, ומבין המתים חזרו, ועוד על מעשים ראשונים עומדים לתקון, ונקראים מתים. מן החיים אשר המה חיים - שעוד לא טעמו טעם מות ולא קבילו עונשם, ולא יודעים אם זכאים באותו העולם ואם לא.

טקסט הזהר

תא חזי, זכאין דזכאן לאתקשרא בצרורא דחיי, אינון זכאין למחמי ביקרא דמלכא עלאה קדישא, כמה דאת אמר, (תהלים כז) לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו. ואינון מדורהון, יתיר ועלאה מכל אינון מלאכין קדישין, וכל דרגין דלהון. דהא ההוא אתרא (ס"א חדוה) עלאה, לא זכאין עלאין ותתאין למחמי ליה, הדא הוא דכתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך וגו'.

תרגום לעברית

בא וראה, צדיקים שזוכים להתקשר בצרור החיים, הם זכאים לראות בכבוד המלך העליון הקדוש, כמו שנאמר (תהלים כז) לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו. ואותם מדוריהם יותר ועליון מכל אותם מלאכים קדושים וכל דרגותיהם. שהרי אותו מקום (חדוה) עליון לא זוכים עליונים ותחתונים לראותו. זהו שכתוב (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך וגו'.

וְאִינוּן דְּלֹא זָפֵאן לְסִלְקָא כָּל כֹּהֵן כְּאִינוּן, (ס"א דוכתא, אית וכו') דּוּכְתִּיָּא אֵית לֹון לְתַתָּא כְּפֻם אֹרְחִיָּהּ, וְאֵלִין לֹא זָפֵאן לְהֵהוּא אֲתֵר, וְלִמְחִמִּי כְּמָה דְּחֻמָּאן אִינוּן דְּלַעֲיָלָא, וְאֵלִין קִיָּיִמִי בְּקִיּוּמָא דְּעֵדֶן תַּתָּא וְלֹא יִתִּיר. וְאִי תִימָא מֵאן עֵדֶן תַּתָּא. אֵלָא דָּא עֵדֶן דְּאֲקָרִי חֻכְמָה תַּתָּא, וְדָא קִיָּיִמָא עַל גֵּן דְּבִאֲרָעָא, וְאִשְׁגָּחוּתָא דְּהֵאִי עֵדֶן עֲלִיהּ (ולא יתיר), וְאֵלִין קִיָּיִמִי בְּהֵאִי גֵן, וְאִתְהֵנוּן מֵעֵדֶן דָּא.

תרגום לעברית

וְאוֹתָם שֶׁלֹּא זֹוכִים לְעֵלוֹת כָּל כֹּהֵן כְּאוֹתָם אֵלֶּה, (מקום יש וכו') מְקוֹמוֹת יֵשׁ לָהֶם לְמַטָּה כְּפִי דְּרִכֵּיהֶם, וְאֵלֶּה לֹא זֹוכִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם וְלִרְאוֹת כְּפִי שְׁרוּאִים אֵלּוֹ שְׁלֹמְעֵלָה, וְאֵלֶּה עוֹמְדִים בְּקִיּוּם שֶׁל עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן וְלֹא יוֹתֵר. וְאִם תֹּאמַר, מֶה זֶה עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן? אֵלָּא זֶה עֵדֶן שְׁנִקְרָא חֻכְמָה תַּחְתּוֹנָה, וְזֶה עוֹמֵד עַל גֵּן שְׁבָאֲרָץ, וְהַשְׁגָּחַת עֵדֶן זֶה עֲלִיו (ולא יוֹתֵר), וְאֵלֶּה עוֹמְדִים בְּגֵן זֶה וְנִהְיִים מֵעֵדֶן זֶה.

טקסט הזוהר

מֵאִי בִּין עֵדֶן תַּתָּא לְעֵלָּא. כִּיתְרוֹן הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ, עֵדֶן תַּתָּא, אֲקָרִי עֵדֶנָּא נִקְבָּא. עֵדֶן עֵלָּא, אֲקָרִי עֵדֶן דְּכֹר, עֲלִיהּ כְּתִיב עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זִוְלָתָהּ. הֵאִי עֵדֶן תַּתָּא, אֲקָרִי גֵן לְעֵדֶן דְּלַעֲיָלָא, וְהֵאִי גֵן אֲקָרִי עֵדֶן, לְגֵן דְּלַתַּתָּא. וְאֵלִין דְּמִשְׁתַּכְּחִי בְּגֵן תַּתָּא, אִתְהֵנוּן מֵהֵאִי עֵדֶן דְּעֲלִיָּהּ, בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, וּבְכָל יָרְחָא וְיָרְחָא, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב, (ישעיה סו) וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֻדָּשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ.

תרגום לעברית

מֶה בִּין עֵדֶן תַּחְתּוֹן לְעֵלְיוֹן? (קהלת ב) כִּיתְרוֹן הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ. עֵדֶן תַּחְתּוֹן נִקְרָא עֵדֶן נִקְבָּה, עֵדֶן עֲלִיוֹן נִקְרָא עֵדֶן זְכֹר, עֲלִיו כְּתוּב עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זִוְלָתָהּ. עֵדֶן תַּחְתּוֹן זֶה נִקְרָא גֵן לְעֵדֶן שְׁלֹמְעֵלָה, וְגֵן זֶה נִקְרָא עֵדֶן לְגֵן שְׁלֹמְעָה. וְאֵלֶּה שְׁנִמְצָאִים בְּגֵן הַתַּחְתּוֹן

נִהְיִים מִהָעֶדֶן הַזֶּה שְׁעֲלֵיהֶם בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת וּבְכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה סו)
וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"ג ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וְעַל אֱלִין אָמַר שְׁלֹמָה, מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה, דִּהָא אֱלִין בְּדִרְגָּא עֲלָאָה יִתִּיר
מִנִּיָּהּ. מֵאֵן אֵינּוּן. אֵינּוּן שְׁכָבְר מֵתוֹ, וְקִבְּלוּ עוֹנָשָׁא תִּירִי זְמַנִּי, וְאֱלִין אֲקִרּוּן כְּסָף
מְזוּקָק, דְּעָאֵל לְנוֹרָא זְמַנִּין וְתִירִין, וְנִפְיָק מִנִּיָּה זִוְהָמָא, וְאִתְּבָרַר וְאִתְּנַקֵּי. (קהלת ד)
וְטוֹב מִשְׁנִיָּהּ אֶת אֲשֶׁר עֲדָן לֹא הָיָה. הֵהוּא רוּחָא דְקָאִים לְעִילָא, וְאִתְּעַכְבַּ לְנִחְתָּא
לְתַתָּא, דִּהָאִי קָאִים בְּקִיּוּמִיָּה, וְלִית לִיה לְקִבְּלָא עוֹנָשָׁא, וְאִית לִיה מְזוּנָא מִהֵהוּא מְזוּנָא

תרגום לעברית

וְעַל אֵלָה אָמַר שְׁלֹמָה, מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה. שְׁהִירִי אֵלָה בְּדִרְגָּה עֲלִיּוֹנָה יוֹתֵר
מֵהֶם. מִי אֵלּוּ? אֵלּוּ שְׁכָבְר מֵתוֹ וְקִבְּלוּ עֲנָשׁ פְּעֻמִּים, וְאֵלָה נִקְרָאִים כְּסָף מְזוּקָק, שְׁנִכְנָס
לְאֵשׁ פְּעֻמִּים וְשָׁנִים, וְיֹוצֵא מִמֶּנּוּ זִוְהָמָא, וְהִתְבָּרַר וְהִתְנַקֵּה. וְטוֹב מִשְׁנִיָּהּ אֶת אֲשֶׁר עֲדָן
לֹא הָיָה - אוֹתָהּ רוּחַ שְׁעוּמָדָת לְמַעְלָה וְהִתְעַכְבָּה לְרֹדֶת לְמַטָּה, שְׁהִירִי עוֹמֵד בְּעֵמָדוֹ וְאִין
לוֹ לְקִבְּלָא עֲנָשׁ, וְיֵשׁ לוֹ מְזוּנָא מֵאוֹתוֹ מְזוּנָא עֲלִיּוֹן שְׁלֹמָעֵלָה לְמַעְלָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.